

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבת וההודאה לכורא עולם

מאה שערים של תודה

מ"שנכנס אדר מרבין בשמחה". את החשיבות הגדולה של עבודת ה' בשמחה מצאנו בשני פסוקים מקבילים, אחד מהתורה והשני מתהילים.

בתורה נאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה" (פ' כי תבוא). בתהילים נאמר: "עבדו את ה' בשמחה" (פרק ק). - אותן מילים רק בלשון חיובית.

עיון קל יגלה לנו השוואה נוספת, וכן גילוי מדהים על תקנה קדומה בעקבות סיפור היסטורי.

עבודת השמחה - הודיה

בפרשת "כי תבוא" נכתבו מאה קללות כעונש על חוסר השמחה. (כמו שנאמר "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה").

לפסוק זה יש שני ביאורים: הראשון, כפשוטו, העונש בא על שלא עבדו את ה' בשמחה. השני, העונש בא על שלא עבדו את ה' כשהיו במצב של שמחה, שמחה מחמת הטובות שעשה להם ה'. איזה עבודה צריכים לעשות כשמחמים? הודיה ושירה למי שנתן לנו את כל הטוב (פירוש זה מבואר ב"כוזרי", מאמר ג).

בזמנו של דוד המלך הייתה מגיפה רח"ל, ונפטרו כל יום מאה אנשים. דוד המלך תיקן אז, שעל כל יהודי לברך כל יום מאה ברכות, ובכך אכן נעצרה המגיפה.

איך ידע דוד דווקא לתקן תקנה זו של מאה ברכות כל יום? יתכן שכיון שראה שבדיק מאה אנשים נפטרים בכל יום, כמספר הקללות המגיעות למי שלא מודה לה', הבין שסיבת המגיפה הייתה חוסר הודיה לה' על כל טובותיו שהשפיע עליהם, ולכן נעשים בעונש זה (ע' לבוש סימן

מ"ו). לכן גם הבין שהתיקון יהיה על ידי הודאה במאה ברכות, ואז תעצר המגפה. **שכן מהותן של הברכות היא הודיה לה'**, כלשון המשנה ברורה (סימן ה): "כשהוא מברך... יכוין לבו לשם בוראו אשר הפליא

לומר, שכל האומר 'מודים' כהוגן כאילו קיים מאה ברכות". כך נראה לומר: כל האומר מזמור המאה (לתודה) כהוגן כאילו קיים מאה ברכות.

יסוד המשכן - הודיה

הדברים מתאימים במיוחד לחודש אדר, בו חז"ל הקדושים תקנו לקרוא פרשת שקלים, בה נצטוו לתת כל אחד מחצית השקל לצורך האדנים, שהם היו יסוד המשכן. כולו. בדבר זה נרמז שעבודת החודש קשורה לאדנים, עליהם אנו קוראים בפרשיות השבוע של חודש אדר, שכולם עוסקים בנושא המשכן.

מאה האדנים שנקנו מהשקלים היוו את היסוד הפיזי של המשכן. האדנים נעשו ממאה **כיכר כסף**. החידושי הרי"ם (פ' פקודי) עומד על משמעות המספר מאה בקשר לאדנים, וז"ל: "מאת אדנים הוצרכו למשכן, ומאה ברכות (הודאות) צריך יהודי לברך בכל יום, וכמו שהאדנים היו היסודות של המשכן, כן הם הברכות היסודות של קדושת כל יהודי ויהודי. אדנים מלשון אדנות, על ידי הברכה מעידים שהקב"ה הוא אדון של הבריאה כולה. ומאה ברכות הם המאה אדנים למשכן הפרטי של כל איש ישראל".

כמו שבמשכן של כלל ישראל האדנים היו התשתית - כך במשכן הפרטי של כל יהודי, ההודיה היא המזמנת השראת השכינה. יהי רצון שנזכה.

בחסדי הבורא, זכינו להוציא לאור חוברת קטנה, טעימה ראשונה של פירושים מחזקים ומרוממים למזמור לתודה מהספר "טוב להודות על מזמור לתודה". בתוספת פרק מיוחד על חשיבות ההודיה במזמור לתודה' בזמן שמחה. מומלץ כמזכרת לכל שמחה. **ניתן לקנות בעמדות לעולם אודך' ברחבי הארץ לפרטים (22) 055-6785647 או 079-5420539**

מעלתן של תשבחות

סיפור איתני

סיפור זה התפרסם לאחרונה ע"י אחד מאדמו"רי דורנו, ויש בו מסר חשוב ונוקב ביותר.

יהודי צדיק הלך לעולמו והותיר אחריו בנים ונכדים, זרע ברך ה', אשר בודאי גרמו לו נחת רוח כשעמד לפני בית דין של מעלה.

אמנם, האבא, ראש המשפחה המנוח, הותיר אחריו סוגיה כספית שאינה פתורה.

בפנייה אל הרשויות התברר שהאבא חתם בחייו על מסמך פלוני, ורק אם יוגש המסמך ההוא, ניתן יהיה לסדר את כל הענין לטובת כולם.

כל בני המשפחה נרתמו למשימת החיפוש אחר המסמך החשוב. הם חילקו ביניהם את העבודה והפכו כל פינה בביתו של האבא, אך לא מצאו את מבוקשם.

ימים רבים הטריד הענין את הבנים והבנות, עד שאחד מהם החליט להתפלל ולהעתיר למרומים, כדי שיתנו לו סימן מן השמים, היכן נמצא המסמך הנחוץ.

והנה, בלילה אחד רואה הבן ההוא את אביו בחלום, והנה הוא מדבר אליו ואומר שהמסמך אותו הם מחפשים נמצא בתוך ספר פלוני, המונח במדף פלוני בארון הספרים בסלון.

החלום היה בהיר ביותר. הוא זכר שאבא כבר אינו בין החיים, ורגע לפני שנעלם שאל אותו במהירות:

"אבא, אם כבר ירדת לכאן, אולי תגלה לנו מעט מאשר התחולל עמך בשמים?"

והאבא השיב:

"לא יכולתי לבוא עד עתה, כי הייתי עסוק בדיני, וגם לא ניתנה לי רשות. על שאלתך לא אוכל להשיב ממש, רק שלושה דברים מותר לי לומר לך ברמז, וקח עמך את הדברים למשך כל חיך".

"האחד, אין לך מושג עד כמה דברי הגמרא על 'עליונים למטה ותחתונים למעלה' מקבלים תוקף ועוז כאן בשמים, ועד כמה הם משמעותיים; השני, לא אוכל להסביר למי שחי עדיין בעולם הזה כמה מתחשבים בשמים בכל מעשה של חסד והטבה שעושה יהודי עם זולתו; והשלישי, **כשיהודים יושבים בצוואת ומזמרים לבורא שירים ותשבחות, נחשב הדבר בשמים כשירתם של הלוויים בזמן שביית המקדש היה קיים**" - - -

הבן הקיץ, ורץ לביתו של אביו, ניגש אל המקום אליו הודרך בחלום, והנה המסמך שחיפשו בעמל רב, מונח אכן בתוך הספר ההוא ...

ווארט של הודיה

כתב ה"תפארת שלמה" (שער התפילה): **"בשירות ותשבחות שנו מודים ומשבחים להקב"ה - אנו מוסיפים כוח למעלה ועושה הקב"ה יותר ניסים עד אין סוף..."**